

gryder, der ere konstruerede af Docent Fjord. Disse Gryder pleie i Reglen at indrettes saaledes, at de rumme omtrent 200 Potter, og Docent Fjord har konstrueret dem paa en saadan Maade, at der anbringes et Rør i dem, der ibrigt ikke har den Hvide, der her er sat som Minimumsgrænsje, nemlig 16 Fod, men kun den halve Hvide, saa at der i disse Kjedler ikke kan udvikle sig et Damptryk, der overstiger $\frac{1}{4}$ Atmosfære. Men idet jeg erkjender, at det i nlange Tilfælde kan være anbefalelsesværdigt, at saadanne Rør anbringes i Kjedlerne, ligesom det i Virkeligheden ogsaa findes Sted, tror jeg at burde gjøre det høie Thing opmærksom paa, at der i Lovforslagets Nr. 4 indeholdes en Bemyndigelse for Justitsministeren til at foreskive noget Saadant i de Tilfælde, hvor det maatte anses enten for fornødent eller dog ønskeligt. Der staar nemlig i Lovforslagets Nr. 4, og det er en af de Bestemmelser, der kom ind i Genhold til den af Folkethingets Udvalg sluttelig afgivne Erklæring, at der ved Anordning nærmere kan træffes Bestemmelser for de under Nr. 2 og 3 nævnte Kjedlers Besskaffenhed og Indretning. Derjom det altsaa i noget Tilfælde skulde vise sig enten nødvendigt eller dog ønskeligt, ser jeg ikke rettere end, at det staar i Justitsministerens Magt at paabyde, at saadanne Foranstaltninger og da navnlig ogsaa med de Forandringer og Afgjøelser fra det, der er foreslaet i Lovforslagets Nr. 3 b, skulde foretages. Jeg tror altsaa, at den Bemyndigelse, det ærede Medlem fra Thisted ønsker, at Justitsministeren skal have i denne Henseende allerede findes i Lovforslaget. En lignende Bemyndigelse findes jo ogsaa med Hensyn til Lovforslaget Nr. 1, idet der ogsaa der staar, at disse Kjedler, altsaa de, der ikke rumme over 200 Potter, skulde indrettes saaledes, som det nærmere fastsættes ved Anordningen. Der er imidlertid en Bestemmelse i det ærede Medlems Vndringsforslag, som efter min Anskuelse gjør — og jeg tilføjer, at jeg i Anledning af dette Forslag har konfereret med Ministeriets tekniske Raadgiver, den østnævnte Lilsynsmand med Dampkjedler her i Kjøbenhavn — at Vndringsforslaget ikke kan vedtages, og det er den Bestemmelse, der er udtrykt i disse Ord: „hvorhos det“, nemlig Røret, „ikke maa naae dybere ned i Kjedlens Vandbeholdning end til Udpaaavirkningsfladen“. Det var under Omtale i Udvalget i forrige Samling, og det var den første Tanke, der kom op i Udvalget, at indrette Rørets Stand i Kjedlen paa en saadan Maade, at den stod i et vist Forhold til Udpaaavirkningsfladen; men det var en Tanke, der maatte opgives og det af meget bestemte Grunde. Disse Grunde, hvorfor denne Tanke maatte opgives, og som ogsaa efter min Mening gjør det nødvendigt at forsøge det ærede Medlems Vndringsforslag, skal jeg tillade mig med nogle Ord at paavise. De Dampudvillingsapparater, der egentlig ere de, der nærmest have

givet Anledning til Lovforslagets oprindelige Fremkomst, ere de saakaldte Brændepander, der bruges i Brænderierne til at udvikle Damp, ikke for derved at drive Maskineriet, men for derved at opvarme Messen og Vand. De ere indrettede saaledes, at de danne en stor Gryde eller Bænde, der kan antage temmelig store Dimensioner, med Ildsted underneben; og den Kanal, der fører igjennem det Rør, hvorigjennem Flammen kan slaa og Røgen i det Hele passerer, jøres i Reglen spiralformigt op omkring selve Brændepanden saa høit, at det naaer op til ca. $\frac{3}{4}$ af Brændepandens Hvide. Derjom man nu vil sige, at Røret ikke maa gaa ned under denne Udpaaavirkningsflade, vil det let foraarsage meget store Banfskeligheder. Thi Betydningen af, at Røret er der, naar det skal have nogen praktisk Nytte, er, at det gaar temmelig langt ned i Kjedlen og tjener som Sikkerhedsventil, og staar Røret saaledes, at det er temmelig tæt ved Vandoverfladen, vil dette være meget misligt; thi saasnart Vandfladen synker en Smule, saa at den nederste Ende af Røret bliver aaben, blæser al Dampen ud, og saa kan man ikke benytte Apparatet. Det er en af de Grunde, hvorfor jeg altsaa maa mene, at det ærede Medlems Vndringsforslag ikke er acceptabelt. Men der er een Betragtning endnu, som har ganske den samme Bægt. Der er, tør jeg sige, en stor Mængde Kjedler, som ere indrettede paa en saadan Maade, at det ikke vil være muligt paa dem at anvende denne Lov, og navnlig dette Rør, som deri er omtalt som et Sikkerhedsapparat. — et Sikkerhedsapparat, som det ærede Medlem for Thisted (Sagb) jo netop betegnede som særdeles fortrinligt —, dersom man beholder den Bestemmelse, som det ærede Medlem har foreslaet i den sidste Del af sit Vndringsforslag, nemlig, at Røret ikke maa naae dybere ned i Vandbeholdningen end til Udpaaavirkningsfladen. Disse Kjedler skal jeg med et Par Ord beskrive. Det er Rørtkjedler. Urede Medlemmer, som ikke ere saa nøie kjendte med disse Forhold, ville let kunne danne sig en Forestilling om disse Kjedlers Besskaffenhed, naar de tænke sig en opretstaaende Cylinder. Denne opretstaaende Cylinder er Dampkjedlen. I den nederste Afdeling af denne inde i selve Cylindere og omflydt af Vandet er Ildstedet, og fra Ildstedet strækker sig Rør, ofte særdeles mange, op igjennem Kjedlen, altsaa fra neden op eller, for at udtrykke mig korrekt, i vertikal Stilling. Igjennem disse Rør gaar Røgen og slaar Flammen, og disse Rør passerer Vandstanden i Kjedlen i hele dens Længde. Det forstaar sig af sig selv, naar man tænker sig en Cylinder, som staar paa Enden, og som er gjennemtruffet af vertikale Rør, gjennem hvilke Ilden passerer, og som ere omgivne af Vandet, at Udpaaavirkningsfladen — det vil det ærede Medlem indrømme — er fordelt over hele Kjedlen. Der er intet Sted af Kjedlen, forsaavidt Rørene angaar, der gaa igjennem hele